

при министерството на вътрешнитѣ работи. Той има цели складове мораль.

Полицаятъ и секретарьтъ отново се спогледаха. После сами посетиха началника на нравствения отдѣлъ.

— Извинете за безпокойствието екселенсъ — започна секретарьтъ но у васъ пребивавалъ ли е нѣкога нѣкой си Мораль. Или въобще тукъ въ министерството...

— Да! Но късно сте се сетили господа. Това бѣше преди години. Сега не само въ моя отдѣлъ, но и въ никой другъ отдѣлъ въ цѣла Бразилия, нече намѣрите нито капчица мораль.

Тѣ повдигнаха рамене и запригльщаха.

— Но... ето що! Провѣрете въ кюрето. Ако се нелъжа неотдавна той ми говори нѣщо подобно. Има вѣроятность да се намира въ него.

Полицаятъ и секретарьтъ се извиниха предъ началника и потърсиха веднага светия отецъ

— Богъ да помага падре! — поздравиха тѣ — молимъ Ви знаете ли нѣщо за Мораль?

Диосъ мио! Та какъ може да не знамъ. Да бѣхте побързали веднага щѣхъ да ви услужа.

— А сега?...

— Сега ще трѣбва да потърсите сестра Жозефина, ръководителка на дружеството „Непорочнитѣ деви“. Азъ моятъ при нея оставихъ.

Жозефина кжпѣше въ млѣко прилъстителното си тѣло, когато ѝ се почука на вратата.

— Кой е?

— Падре Модесто ни изпрати сестра Жозефина.

— Единъ моментъ моля. — И следъ